

Η πείρα δεν αγοράζεται (Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωσήφ Ησυχαστής / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Λέγεις δια τον Γέροντα ότι θέλει να έλθη να προσκυνήση εις το Άγιον Όρος. Καλόν και άγιον έργον θα κάμη. Πλην εμένα μόνον ας μην λάβη υπ' όψιν του ότι γνωρίζει η ότι υπάρχω εις αυτήν την ζωήν. Καθότι ζω εις απόλυτον ησυχίαν· με τάξιν ετέραν της συνηθισμένης, όπου δύσκολον να με συναντήση. Καθότι η θύρα είναι κλειστή και ωρισμένες μόνον ώρες ανοίγει.

Ο,τι μεν θέλει, συνεργεία των αδελφών, δύναμαι να τον βοηθήσω. Το δε πέραν της τάξεως όπου έχω, να ανοίξω την θύραν, να ομιλήσω, να χάσω την προσευχήν μου και ησυχίαν, αυτό ουδαμώς. Εκτός εξ ανάγκης την ώραν που ορίζω εγώ. Διότι αι ώρες μου είναι με μέτρον. Και πρέπει να παραδράμω ολίγον, να χάσω, δια να ομιλήσω την νύκτα μίαν ώραν η δύο.

Και ταύτα γράφω δια να εξηγηθώ, προτού παρεξηγηθώ. Εγώ εις όλες μου τες ενέργειες έτσι συνηθίζω να λέγω και να πράττω όλα καθαρά «σαν καθρέπτης» λόγω και έργω, είτε κατά διάνοιαν, να μη δίδω υπόνοιαν σε κανένα.

Διότι ήλθον πολλοί από διάφορα μέρη, χωρίς να ζητήσουν να μάθουν την τάξιν που

έχομεν. Και, επειδή δεν τους εδέχθη, εσκανδαλίσθησαν. Αλλά και εδώ όλοι οι γείτονες εναντίον μου έχουν, διότι δεν τους ανοίγω. Πλην εγώ δεν κλείνω δια να σκανδαλιστούν οι Πατέρες. Αλλά, γυμνασθείς τόσα έτη και ιδών ότι δεν ωφελούμαι από αυτές τες «αγάπες» -μόνον την ψυχήν μου χαλώ χωρίς να ωφελούμαι- δι' αυτό έκλεισα όλους διαπαντός και ησύχασα. Τώρα δεν ανοίγω κανένα. Μήτε έχω δωμάτιον περισσόν δια έναν απ' έξω. Και, αν έλθη κανείς μακρυνός, πρέπει να έλθη την ώρα που εργάζονται οι Πατέρες, πρωί. Και, αν είναι ανάγκη, στέκει εις το δωμάτιον του Παπά μου. Διότι εις όλα τα Σάββατα, Κυριακάς, και εορτάς έχομεν Λειτουργίαν. Έρχεται ειδικός μας Παπάς και μας λειτουργεί και μεταλαμβάνομεν.

Ιδού λοιπόν είπον, ίνα μη γένηται σκάνδαλον. Δια Θεόν τρέχω· ου μέλλει μοι δια τους ανθρώπους. Καν υβρίσουν, καν ονειδίσουν, καν συκοφαντήσουν, καν το όνομά μου ατιμάσουν, καν όλη η κτίσις ασχοληθή να λέγη εναντίον μου.

Είδον γαρ και πολυειδώς εδοκίμασα ότι, αν η χάρις του Θεού δεν φωτίση τον άνθρωπον, τα λόγια όσα και αν ομιλήσης δεν 'βγάνεις ωφέλειαν. Προς στιγμήν τα ακούει και την άλλην στρέφει πάλιν αιχμάλωτος εις τα ίδια. Εάν όμως ευθύς με τον λόγον ενεργήση η χάρις, τότε γίνεται κατ' εκείνην την ώρα αλλοίωσις με την αγαθήν του ανθρώπου προαίρεσιν. Και αλλάσσει θαυμαστώς η ζωή του εκ της ώρας εκείνης. Όμως αυτό συμβαίνει εις όσους δεν εσκήρυναν από μέσα τους ακοήν και συνείδησιν. Εις δε τους ακούοντας και εν παρακοή παραμένοντας εις τα κακά των θελήματα· εις αυτούς καν ημερονύκτια ομιλής, καν την σοφίαν των Πατέρων εις τας ακοάς των κενώσης, καν θαύματα προ οφθαλμών των ποιήσης, καν το ρεύμα του Νείλου επάνω των γυρίσης, αυτοί δεν λαμβάνουν μήτε ρανίδα ωφέλειαν. Μόνον θέλουν να έρχωνται, να ομιλούν, να περάσει η ώρα των, χάριν της ακηδίας. ' αυτό λοιπόν κλείω και εγώ την θύραν και ωφελούμαι τουλάχιστον εγώ δια της ευχής και της ησυχίας. Καθότι την ευχήν υπέρ πάντων ο Θεός πάντοτε την ακούει, ενώ την αργολογίαν πάντοτε αποστρέφεται, ας φαίνεται και πνευματική ότι είναι. Επειδή κατά τους Πατέρας, αργολογία είναι κυρίως να περνάς τον καιρόν σου με λόγια, χωρίς να κάμης τους λόγους σου πράξεις.

Λοιπόν μην ακούτε τι λέγουν, όταν άνθρωποι άγευστοι ομιλούν τα τοιαύτα.

Όποιος δεν εδοκίμασε, ανάγκη είναι να δοκιμάση· και με την πείραν θα μάθη και θα βρη ο,τι του λείπει. Η πείρα δεν αγοράζεται. Είναι εκάστου απόκτημα, κατά τον κόπον του και το αίμα του που θα δώση μόνος του να την αποκτήση.

Πιστεύσατε, Αδελφές μου, ότι κόπος πολύς είναι εις την Μοναχικήν πολιτείαν. Δεν έπαυσα και δεν παύω ημέρα και νύκτα φωνάζων, ζητών το έλεος του Κυρίου· και εις απόγνωσιν προσεγγίζω, ως μηδέν εργαζόμενος, ως μηδέποτε «ποιήσας αρχήν».

Αλλά, το καθ' ημέραν ποιών την αρχήν, ευρίσκομαι ψεύστης και αμαρτάνων. Όμως εσείς μιμείσθε τας φρονίμους παρθένους και αγρυπνούσαι φωνάζετε γοερώς, το θείον επικαλούμενοι έλεος. Ότι ήλθε δι' ημάς το τέλος. ίσως ετελείωσεν η ειρήνη. Λοιπόν με τους αποθαμένους είμεθα και ημείς. Όθεν βιασθήτε.

Πηγή: agiazoni.gr